

Skall artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 3295/94 av den 22 december 1994 (EGT L 341, 30.12.1994, s. 8) om åtgärder för att förhindra övergång till fri omsättning, export, återexport eller hänförande till ett suspensivt arrangemang av varumarkesörfalskade och pirattillverkade varor tolkas så, att denna förordning även skall tillämpas i en situation där varor av det slag som beskrivs närmare i förordningen, vilka befinner sig i transit från en stat som inte tillhör Europeiska gemenskapen till en annan stat som inte heller tillhör Europeiska gemenskapen, på ansökan av en rättsinnehavare, som hävdar att hans rättigheter åsidosatts och vars företag har sitt säte i en stat inom Europeiska gemenskapen, tills vidare kvarhålls av tullmyndigheterna i en medlemsstat under återopande av nämnda förordning?

och är det relevant om den åtgärden vidtas i avsikt att låta varorna bland annat genom att åtgärden fullföljs — omsättas i gemenskapen i strid med gemenskapsbestämmelserna, eller

c) skall orden "upphör att omfattas" tolkas så, att det som avses är samtliga åtgärder som medför att varorna övergår i omsättning i gemenskapen på annat än regelmässigt sätt?

2. Om den första frågan skall besvaras enligt c, var skall då detta upphörande anses ske? Sker det på den plats där den första oriktiga åtgärden vidtas eller på den plats där en efterföljande åtgärd vidtas, i synnerhet den plats där varorna — i förevarande fall efter brytande av förseglingar — lastas av från transportmedlet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 23 juni 1999 i målet mellan Liberexim B.V. och Inspecteur Belastingdienst/Douane district Arnhem

(Mål C-371/99)

(1999/C 366/27)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 23 juni 1999, vilket inkom till domstolens kansli den 4 oktober 1999, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Liberexim B.V. och Inspecteur Belastingdienst/Douane district Arnhem beträffande följande frågor:

1. Hur skall orden "upphör att omfattas" av förfarandet för extern transitering i den mening som avses i artikel 7.3 i sjätte direktivet tolkas, när sådant upphörande inte sker på regelmässigt sätt — det vill säga på annat sätt än genom att varorna deklarerar för övergång till fri omsättning.

a) Skall härmed avses den första åtgärd som vidtas med varorna som strider mot någon bestämmelse för dessa förfaranden, och är det relevant om den åtgärden vidtas i avsikt att låta varorna — bland annat genom att åtgärden fullföljs — omsättas i gemenskapen i strid med den bestämmelsen, eller

b) skall sådant upphörande anses ha skett (endast) när varorna — i förevarande fall efter brytande av förseglingar — har lastats av från transportmedlet utan att skyldigheten att företa varorna med åtföljande dokument vid bestämmelsetullkontoret i enlighet med artikel 22.1 i transiteringsförordningen har fullgjorts,

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 oktober 1999 av Konungariket Spanien

(Mål C-374/99)

(1999/C 366/28)

Konungariket Spanien har den 7 oktober 1999 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Mónica López-Monís, Abogado del Estado, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4-6, boulevard E. Servais, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 juli 1999 om ändring av beslut 99/187/EG⁽¹⁾ vad gäller de finansiella justeringar som ålagts Konungariket Spanien och som kritiserar i förevarande ansökan, samt

— förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Konungariket Spanien kritiserar det omtvistade beslutet beträffande de finansiella justeringarna på följande områden:

1. Konsumtionsstöd för olivolja

6 206 113 141 pesetas motsvarande en justering med 10 procent av de utgifter som Spanien har haft räkenskapsåren 1994 och 1995.

Det är med tillämpning av den allmänna gemenskapsrättsliga proportionalitetsprincipen inte på något sätt rimligt att företa en sådan justering uppgående till 10 procent av samtliga utgifter som Spanien har deklarerat, vilken ingår i det omtvistade beslutet. Systemet för kontroll av konsumtionsstödet för olivolja är ett allmänt taget pålitligt system och de grundläggande kontroller som krävs i gemenskapslagstiftningen har genomförts korrekt. Såsom förlikningsorganet har medgett kan särskilt risken för förlust för EUGFJ anses obefintlig. Kommissionen går i det omtvistade beslutet i varje fall mot sina egna rättsakter, eftersom den i sitt meddelande om riktlinjer för beräkningen av de finansiella påföljderna för förberedande av beslutet om avslut av räkenskaperna för EUGFJ:s garantisektion beaktar påförandet av påföljder och den korrekta övervakningen av förfarandena (även om Spanien anser att det har handlat korrekt utan att åsidosätta de gemenskapsrättsliga reglerna) inom begreppet tilläggskontroller och inte inom begreppet grundläggande kontroller. Detta borde under alla omständigheter underförstått leda till en klart mindre justering än vad som beslutats.

2. Bidrag för får och getter

Sammanlagt 159 802 819 pesetas motsvarande en justering med 5 procent av utgifterna i provinserna Palencia, Salamanca, Orense och Castellón och 2 procent av utgifterna i provinsen Lugo motsvarande regleringsåret 1993 under räkenskapsåren 1994 och 1995. De större belopp som kommissionen beaktat inbegriper även kostnader som hänför sig till räkenskapsåret 1993 som redan avslutades genom besluten 97/33/EG av den 23 april 1997 och 97/608/EG av den 30 juli 1997 där andra påföljder påfördes på olika grunder utan att något belopp skiljdes åt för ett senare avslut.

Allmänt taget åsidosättande av följande gemenskapsrättsliga principer:

- Principen om rätten att yttra sig: Denna princip har åsidosatts i fråga om samtliga justeringar som ifrågasätts i ansökan. Rätten har formellt set iakttagits, men i praktiken begränsas kommissionens svar till att hålla fast vid samma punkter utan att motsäga eller vederlägga de framförda argumenten.
- Bevisning saknas om de brister som medlemsstaten påtalas för: Kommissionen har grundat justeringarna antingen på indicier eller misstankar eller på uppgifter som de spanska myndigheterna har vederlagt eller rättat.

— Principen om god förvaltningssed.

— I andra hand: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

(¹) EGT L 61, 10.3.1999, s. 37.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 7 oktober 1999 av Konungariket Spanien

(Mål C-375/99)

(1999/C 366/29)

Konungariket Spanien har den 7 oktober väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Mónica López-Monís, Abogado del Estado, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4-6, boulevard E. Servais, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 juli 1999 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställt av medlemsstaterna vad gäller de finansiella justeringar som ålagts Konungariket Spanien och som kritiseras i förevarande ansökan, samt
- förplikta svarandeinstitutionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Konungariket Spanien gör på följande grunder gällande sitt missnöje med justeringen med 5 procent av de deklarerade utgifterna och med kommissionens tillvägagångssätt:

- A) Eftersom beloppet för den finansiella justeringen inte fastställdes i den formellt delgivna skrivelsen utan gjordes beroende av kompletterande information, var det inte möjligt att veta om i de villkor var uppfyllda som uppställs i kommissionens beslut 94/442/EG (¹) för att vända sig till förlikningsorganet.
- B) I den formellt delgivna skrivelsen anges att det på grund av bristen på exakthet i medlemsstatens tillämpningsföreskrifter föreslås att det i samband med avslutet av räkenskaperna för räkenskapsåren 1996 och 1997 företas en finansiell justering med 5 procent av de utgifter som Spanien